

PANEVĖŽIO VYSKUPIJOS KURIJA

Upytės g. 3, LT – 35248 Panevėžys,
tel. 8 – 45 – 43 51 56, el. p. kuriija@paneveziovyskupija.lt

Velykinis sveikinimas
2021 04 02
Panevėžys

Brangūs broliai ir seserys!

„Kaip Šventajame Rašte išpranašauta, trečiąją dieną prisikėlė iš numirusių.“ Kiekvieną sekmadienį, kalbėdami *Credo*, vis iš naujo išpažįstame tikį Kristaus prisikėlimą, stebėtiną įvykį – kartinį krikščionybės akmenį. Visa, kas Bažnyčioje, laikoma kylant iš šio įstabaus, istorijos eigą pakeitusio ir per kiekvieną Eucharistijos šventimą sudabartinamo slėpinio. Tačiau egzistuoja liturginis metas, kai ši pagrindinė krikščioniškojo tikėjimo tikrovė su visu jos turinio turtingumu bei neprilygstančiu gyvumu tikintiesiems pateikiama intensyviau, nes atrandama didesnio būrio žmonių bei nuoširdžiau išgyvenama, tai – Velykų laikas. Kiekvienais metais per, pasak šv. Augustino, „šventąjį Kristaus nukryžiavimo, mirties ir prisikėlimo tridienį“, Bažnyčia maldos ir atgailos dvasia grįžta į baigiamąjį Kristaus žemiškojo gyvenimo etapą – mini jo pasmerkimą myriop, kryžiaus nešimą į Kalvariją, jo auką dėl mūsų išganymo ir jo kūno paguldymą į kapą. Trečiąją dieną Bažnyčia iš naujo išgyvena prisikėlimą: tai – Velykos, Jėzaus perėjimas iš mirties į gyvenimą, pilnatviškas senųjų pažadų išpildymas. Visoje Velykų laiko liturgijoje švenčiamas Kristaus prisikėlimo tikrumas bei džiaugiamasi tuo įvykiu, kuris įvyko prieš daugiau kaip du tūkstančius metų.

Brangūs broliai ir seserys, turime nuolatos stengtis atnaujinti savo prisirišimą prie už mus mirusio ir prisikėlusio Kristaus. Jo Velykos yra ir mūsų Velykos, nes Kristaus prisikėlimas teikia mums tikrumo, jog prisikelsime ir mes patys. Naujiena apie Kristaus prisikėlimą niekada nepasensta, ir Jėzus visada yra gyvas; jis gyvas savo Evangelijoje. „Krikščionių tikėjimas, – sako šv. Augustinas, – yra Kristaus prisikėlimas.“ *Apaštalų darbuose* tai aiškiai paaiškinama: Dievas „visiems už jį laidavo, prikeldamas iš numirusių“ (17, 31). Jėzaus mirties nepakako įrodyti, kad jis tikrai Dievo Sūnus, lauktasis Mesijas. Kiek daug žmonių istorijos tėkmėje yra atidavę gyvybę už reikalą, kuriuo tikėjo! Jie negrižo. Mūsų Viešpaties mirtis rodo jo milžinišką meilę mums, meilę iki savęs už mus paaukojimo. Tačiau tik prisikėlimas „laiduoja“, teikia tikrumą, kad tai, ką jis sako, yra tiesa, tiesa, galiojanti mums, galiojanti amžinai. Prikeldamas Tėvas jį pašlovino. Šv. Paulius savo *Laiške romiečiams* rašo: „Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas“ (10, 9).

Svarbu iš naujo patvirtinti šią mūsų tikėjimo pamatinę tiesą, istorinę tiesą, paliudytą gausių dokumentų, net jei, kaip ir praeityje, yra žmonių, visai ja abejojančių

ar net neigiančių, kad tai įvyko. Tikėjimo Jėzaus prisikėlimu silpnėjimas savo ruožtu silpnina tikinčiųjų liudijimą. Iš tiesų, jei Bažnyčios tikėjimas prisikėlimu sumenkėtų, viskas sustotų ir iširtų. Kita vertus, laikymasis širdimi ir protu tikėjimo, kad Kristus mirė ir prisikėlė, gyvenimą keičia ir apšviečia visą asmenų bei tautų egzistenciją. Argi ne tikrumas tuo, kad Viešpats prisikėlė, per amžius įkvėpdavo kankinius narsiai, drąsiai pranašauti ir būti ištvermingus? Argi ne susitikimas su gyvuoju Kristumi patraukė ir paskatino atsiversti daugybę vyrų ir moterų, kurie nuo pat krikščionybės aušros palikdavo viską, ką turi, kad paskui jį sektų bei savo gyvenimą paskirtų Evangelijos tarnybai? „Jei Kristus nebuvo prikeltas, – tvirtina apaštalas Paulius, – tai tuščias mūsų skelbimas ir tuščias jūsų tikėjimas“ (*1 Kor 15, 14*). Tačiau jis prisikėlė!

Žinia, nuolatos šiomis dienomis girdima, yra štai tokia: Kristus prisikėlė, jis gyvas, ir mes galime jį sutikti – taip, kaip jį sutiko moterys trečiosios dienos, dienos po šabo, rytą nuėjusios prie kapo; kaip jį sutiko mokiniai, nustebinti ir sutrikdyti to, ką jiems papasakojo moterys; kaip netrukus po prisikėlimo jį sutiko daugybė kitų liudytojų. Net ir įžengęs į dangų, Jėzus pasiliko tarp savo draugų, kaip buvo pažadėjęs: „Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“ (*Mt 28, 20*). Viešpats yra su jumis, su Bažnyčia iki laikų pabaigos. Apšviesti Šventosios Dvasios, pirmieji Bažnyčios nariai ėmė atvirai ir be baimės skelbti Velykų žinią. Ta žinia, perduodama iš kartos į kartą, dabar pasiekė mus ir kasmet su nauja jėga kartojama per Velykas. Leiskimės pagaunami prisikėlimo traukos.

Tepadeda Marija mums būti Velykų šviesos bei džiaugsmo šaukliais, šv. Juozapas teuztaria mus visus.

Su šv. Velykomis!

+ Linas VODOPJANOVAS, OFM
Panevėžio vyskupas